

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Cura & sollicitudo in diuitijs retinendis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Matth. 13. 7. chritudine carent, & molestæ sunt rosas colligentibus, & denique vulnerant contrectantes. Longè sanè profundius aculeum imprimunt diuitiæ, quibus incautè manus iniiciuntur. Vno verbo, *pauper est, qui vult esse dives*; nec rarò dum quærit pecuniam, amittit vitam. Ita memorat Ioannes Nauclerus, Anno 1198. Richardum regem Angliæ, cùm audiisset quemdam militem Lemouicensis diocesis in suo castro thesaurum magnum reperisse, cupiditate accensum, à vicecomite Lemouicensi, ad quem securitatis causâ confugerat, militem repetiisse. Negatus est illi miles. Quare in dicto castro eum rex obsedit, thesauro potiturus. Sed neque arcem, neque militem, neque aurum cepit. Quippe cùm castrum noctes diesque quateret, rexque ipse oppugnantibus instaret, sagitta ictus interiit. Hoc habet, non thesaurum.

Lucan. lib. 3. belli ciu.

*Vsque adedò solus ferrum, mortemq; timere
Auri nescit amor,*

VI.

Durus cortex est nucis, sed eum vbi freris, dulcem nucleum reperies. An tales sunt diuitiæ? nequaquam: cum labore, & plerumque non sine scelere acquiruntur; cum solitudine, & rarò sine iniquitate, possidentur; cum dolore, & sæpe etiam desperatione, amittuntur. Quanta sit sollicitudo opes partas seruandi, testatur

Horat. lib. 3. earm. od. 14. Plaut in Aulul.

Horatius ita canens:

Crescentem sequitur cura pecuniam.

Ostendit in Euclione Plautus. Quantis ille senex curis & intemperijs ollam auro fartam, de loco in locum identidem transfert? quàm latebram nullam satis tutam putat? quantum oculos emisitios, vel in lusca & semicæca anu metuit? Nec sunt pauci eiusmodi Eucliones, qui thesauros defodiunt, aut tres fores opponunt, quinque seras appendunt. Nota fuit & Propertio hæc querela. Ita enim interitum cuiusdam deflet.

Propert. lib. 3. eleg. 6.

*Ergo sollicita tu causa pecunia vita es?
Per te immaturum mortis adimus iter?
Tu vitijs hominum crudelia pabula præbes,
Semina curarum de capite orta tuo.*

Isa. 2. 7.

Curæ hæ nonnè totius ferè vitæ tempus insumunt? neque enim cessant, opibus accumulatis, sed semper durant, immò semper crescunt, quantum ipsa pecunia crescit. *Repleta est terra auro, & argento*

Cap. IV. Miseria in acquirendis, retinendis, & amittendis diuitijs. 23

argento dixit Isaias, cum de diuitijs loqueretur. Cur dixit, terra? cur non dixit, repleti sunt homines auro & argento? Nempe fieri potest, arca & domos hominum plenas esse diuitijs; homines vero auaros repleti, tametsi semper afferas, fieri non potest. Quam diu autem cupiditas manet, tam diu manet sollicitudo. Quam ob rem rectè Plato auarorum corda vasi rimoso comparauit: vt enim vas contractum repleti nequit, etsi vtrumque mare in illud infundas; ita cor cupidi numquam potest diuitijs impleri, quamuis omnes auri argentiq̄ue venas exhaustias. Talia finxerunt Poeta Danaidum dolia, fundo carentia, quæ casto labore noctes diesq̄ue, aquas acciperent, numquam implerentur. Tormenti hoc genus est, & in vanum laborare, accendunt enim sitim isti, non extinguunt, & velut in sacculum pertusum mittunt. *Improbi & auari*, inquit Cicero, *quoniam incertas, & in casu positas possessiones habent, & plus semper appetunt, nec eorum quisquam adhuc inuentus est, cui quod haberet, esset satis; non modo non copiosi ac diuites, sed etiam inopes ac pauperes existimandi sunt.*

Cic. Paradox
xviii.

An vigilare motu exanimem, noctesq̄, diesq̄
Formidare malos fures, incendia, seruos,
Ne se compilent, fugientes: hoc inuat? horum
Semper ego optârino pauperimus esse bonorum. &c:
Denique sit finis quarendi, cumq̄, habeas plus,
Pauperiam metuas minus, & finire laborem
Incipias, paruo quod auebas: nec facias, quod
Aufidius quidam, non longa est fabula, diues,
Vt metiresur nummos: ita sordidus, vt se
Non vquam seruo melius vestiret: ad vsque
Supremum tempus, ne se penuria victus
Opprimeret, metuebat, at hunc liberta securi
Diuisit medium, fortissima Tyndaridarum.

Horat. lib. 2
Satyr. 1.

Manet ergo sollicitudo, & miseria, etiam post opes adeptas, immò augetur. Neque sollicitudo tantum, sed ea est natura diuitiarum, vt vel malos sequantur, vel faciant, si probos inuenerint. Aristotelis problema extat, quo quaerit: Qui fiat, vt paupertas, apud probos viros, plerumque versetur? redditq̄ue eiusce rei varias causas, inter quas est, Quod improbi per fas nefasq̄ue maliat

VII.